

عنوان مقاله:

برنامه ریزی و مدیریت بحران

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی مدیریت جامع بحران در حوادث غیرمترقبه طبیعی (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسنده:

محمدحسن اسماعیلی محسن آبادی

خلاصه مقاله:

در کلیه فعالیتهای سازمان یافته انسان پیش بینی هائی برای حوادث و وقایع نامطلوب به عمل می آید که لازمه آن برنامه ریزی، سرمایه گذاری و تامین تجهیزات میباشد. گاهی ابعاد اتفاقات طوری است که پیش بینی های قبلی توان جوابگوئی را ندارد. لذا در این مورد مدیریت خاصی لازم است که اصطلاحاً مدیریت بحران نامیده میشود. بحران ها در سوانح اغلب ناگهانی بوده و در صورت تدریجی بودن نیز به بشر فرصت کافی نداده و ضایعات، خسارات و تخریب های شدید محیطی را به دنبال می آورد. به طور طبیعی اولین قدم انسان در برخورد با بحرانها و سوانح، عبارت است از نجات و کاهش اثرات واقعه که با وجود زیان کم، نیاز به کنش سریع دارد که شامل: شناسائی، ارزشیابی، تصمیم گیری و اقدامات اضطراری موقت می باشد. در همین راستا سازمان هایی که حوزه عملکرد آنها مرتبط با شریان های حیاتی جامعه می باشد لازم است که تمهیداتی برای نجات، کنترل و کاهش خسارت به طور سازمان یافته و رسمی برای خود منظور نمایند. آنچه از مدیریت بحران در سازمان ها انتظار می رود، در چهار قسمت خلاصه شده است: 1- پیش بینی و آمادگی برخورد با بحران بوسیله ارزیابی احتمال و آسیب پذیری 2- کاهش خسارات و ضایعات ناشی از سوانح و بحران ها و عوارض و پیامدهای آن 3- خروج از حالت بحرانی و بازگرداندن وضعیت عادی نسبی و ارتباط اولیه به محل و منطقه 4- بازسازی، ترمیم و مقاوم سازی نسبت به حوادث، سوانح و بحرانها - در اغلب موارد مقابله با بحران های غیر قابل کنترل، نیازمند انجام فعالیت های هماهنگ درون سازمانی و بطور همزمان فعالیت های فرا سازمانی است که این مهم میبایستی دارای مدیریت واحد بوده و سازمانهای متعدد در زیر مجموعه یک سازمان، سیستم وظایف و اهداف تعیین شده سیستم را تعقیب نمایند. وجوه مشترک کلیه بحران ها که شامل ضایعات انسانی، خسارات مالی، وقفه در جریان عادی زندگی، نا هنجاریهای روانی و اجتماعی و نیاز شدید به واکنش، نجات و عادی سازی می باشد، منجر به شکل دادن ساختار مدیریت جامع بحران شده است این ساختار به کمک مجموعه ای از تخصص ها در سازمان عملیاتی می گردد. نتیجه گیری: قابلیت های واقعی مقابله با بحران های غیر قابل کنترل یک سازمان بهنگام بروز شرایط بحرانی ارزیابی میشود. در این راستا برنامه ریزی از اهمیت حیاتی برخوردار بوده تا بدین وسیله بتوان از اثرات مرتبط با بحران به میزان زیادی کاسته و با بهبود شرایط و برگرداندن آن به وضعیت عادی، روند انجام عملیات از سر گرفته شود.

کلمات کلیدی:

تامین تجهیزات - وجوه مشترک کلیه بحران ها - شریان های حیاتی- سیستم وظایف

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/33357>

